

عنوان مقاله:

طراحی مجتمع فرهنگی هنری شهر تبریز با رویکرد معماری پایدار (برگرفته از پایان نامه ارشد)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

شهریار عمودی - دانشجوی کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

یکی از معیارهای ارزیابی کیفیت محیط هر شهر وجود فضاهای شهری عمومی است. فضاهایی که شهروندان در آن بتوانند با آسایش خاطر به تعامل و گفتگو بپردازند. لذا شناخت ویژگی های یک مجتمع فرهنگی مبتنی بر اصول معماری و نیز تمایلات مخاطب حایز اهمیت می باشد و ایجاد یک ساختار پر نشاط فرهنگی در ارتباط نزدیک با مردم بگونه ای که انرژی و شادابی ایجاد کند، می تواند در جهت پرکردن خلاء ناشی از کمبود فضاهای فرهنگی و اجتماعی موثر باشد. برای رسیدن به این مهم، از دو دیدگاه اصلی، تحلیل و بررسی مقوله های فرهنگ و هنر از دیدگاه صاحب نظران و جایگاه آن در روابط اجتماعی و از طرفی بررسی و شناخت فضای شهری- فرهنگی از دیدگاه معماری پایدار و نقش و جایگاه آن ها در جریان زندگی روزمره شهری، مورد مطالعه قرار گرفته است. لذا نگارنده تلاش دارد تا از طریق مطالعه و بررسی آراء نظریه پردازان عرصه معماری و هنر، شاخص های فضا و مکان شهری بهینه را کشف نمایند و از طریق پاسخ به نیازهای مخاطبان در شهر امروز، عرصه ای پویا و منعطف را برای گسترش روابط اجتماعی شهروندان مهیا سازد. مجتمع فرهنگی، مورد طراحی در این پروژه شخصیت کاربردی است که می بایست جهت یافتن به شاخصه های فضایی، مکانی از دیدگاه معاری پایدار، زمینه ساز هویت یافتن، بستری پویا برای افزایش تعاملات اجتماعی و بالا بردن سطح آگاهی ها و مشارکت مردم گردد. لذا وجود عرصه های عمومی در مقیاس شهر درجهت گفتمان و پیوند اقشار مختلف جامعه در عصر حاضر امری ضروری و لازم بشمار می رود. در این تحقیق طراحی مجتمع فرهنگی هنری تبریز با توجه به ارزش های معماری پایدار در ایران است و هدف شناساندن ارزش این معماری در گذشته سرزمین ایران نزد هنرمندان معمار و همچنین قدمی مثبت جهت پایداری بنا می باشد.

کلمات کلیدی:

مجتمع فرهنگی، معماری پایدار، تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709460>

